

ZATERDAG
29 NOVEMBER
2025

OUDE KERK
HELVOIRT
19.00 UUR

OPEN KERK

HELVOIRT

EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT

VOORAF

Orgelspel

EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT

Thema:

Magnificat

Komende vieringen van Open Kerk Helvoirt:

Zaterdag	13 december	19:00 uur	Kerstconcert
Woensdag	24 december	19:00 uur	Kerstviering
Zaterdag	10 januari	19:00 uur	Viering

INTREDELIED

*Al wie dolend in het donker,
in de holte van de nacht
en verlangend naar een wonder
op de nieuwe morgen wacht:
vrijheid wordt aan u verkondigd
door een koning zonder macht.
Onze lasten zal hij dragen,
onze onmacht totterdood.
Geeft als antwoord op ons vragen
ons zichzelf als levensbrood:
nieuwe vrede zal er dagen
liefde straalt als morgenrood.*

BEGROETING

‘Mijn ziel prijst en looft de Heer!’ zingt Maria in haar Magnificat.

Ze zingt het niet pas op het moment dat haar kind geboren is, niet op een moment waarop alles goed en vredig is. Haar loflied is eerder een toekomstdroom vol vertrouwen. Moge deze adventsviering ons helpen om ons bewust te worden van onze diepste dromen. Opdat wij die dromen mogen verwelkomen en beamen en ons eigen loflied mogen zingen.

Welkom u allen hier, vanwaar ook gekomen omwille van elkaar, in Gods naam.

LIED

*Tot de groten zal hij spreken
even weerloos als een lam,
het geknakte riet niet breken,
hij bewaakt de kleine vlam:
hoort en ziet het levend teken
van een God die tot ons kwam.*

OPEN KERK

HELVOIRT

STILTE

God,
waar we U ook zoeken,
we vermoeden U het meest in de stilte,
in de ruimte van het niet-weten.
U vindt mij op de plek waar ik ben.

Laten we nu een ogenblik stil zijn
om ons ontvankelijk te maken
voor het geheim
van Hem die ons draagt.

SCHULD EN VERGEVING

V. De duisternis die heerst
en ik niet verdrijf.

De nacht waarin mensen zijn
en ik niet zie.

Hoe ik blinden niet
bij de hand heb genomen.

De ijzige stilte die heerst
en die ik niet ontdooi.

Hoe ik aan mensen
voorbij ben gegaan.

Het vertrouwen
dat wordt geschonden
en ik niet wek.

De hoop die is opgegeven
en ik niet breng.

Hoe God mij vroeg
en ik niet-thuis gaf.

A. Vergeven wij elkaar
en God en Goed ons allen.

BEZINNING

V. Zag ik U in alle leven, wat zou ik
eerbiedig omgaan met al wat bestaat.

G. *Durven geloven
stem niet te doven:*

*Gij hebt mijn leven
inhoud gegeven.
Tastbaar als liefde
zijt Gij aanwezig –
om mij heen, in mij.*

V. Zag ik U in mijn dag en uur,
wat zou ik met U mijn tijd beleven.

G. *Durven geloven...*

V. Zag ik U door alles heen,
wat zou ik dan nog langer vrezen.

G. *Durven geloven...*

V. U zien, God
alle dagen van mijn leven.

GEBED

V. Wanneer zoals nu
het leven verstilt,
geen blad nog ritstelt,
geen vogel vrijuit fluit –
dan is het alsof het niet anders kan
dan mijn oor te luisteren te leggen bij U,
mijn God.

Wanneer zoals nu
de nachten lengen, de dagen korten,
het licht verliest, de duisternis wint –
dan is het alsof ik niet anders kan
dan veilig schuilen bij U,
mijn God.

Wanneer zoals nu
de aarde verhardt,
de grond onvruchtbaar,
geen boom bij machte
blad of vrucht te dragen –
dan is het alsof ik diep besef
gegeven te leven uit U,
mijn God.

Grond van mijn bestaan
Ziel van alle leven
voor nu en altijd.

A. Amen

LIED

K. *Als Gij niet zijt*

G. *de grond waarop ik sta
de bron waaruit ik put
de einder waarheen ik ga -*

K. *als Gij niet zijt*

G. *wie ben ik dan
in tijd en eeuwigheid ?*

LEZING UIT HET EERSTE BOEK SAMUEL (2:1-10)

Hanna bad:

‘Nu juicht mijn hart dankzij de Heer,
fier heft mijn hoofd zich op, dankzij de Heer,
mijn mond spreekt vrijmoedig tegen mijn
vijanden, want dankzij uw hulp beleef ik vreugde.

Geen is er heilig als de Heer,
er is geen andere god dan U,
geen rots is er als onze God.

Gebruik toch geen grote woorden,
blaas niet zo hoog van de toren,
want de Heer is een alwetende God:
door Hem worden onze daden gewogen.

De boog van de helden is gebroken,
maar wie wankelen weten zich gesterkt.
Wie genoeg hadden, verkopen zich voor brood,
maar wie hongeren worden verzadigd.
De onvruchtbare baart zeven zonen,
maar wie veel kinderen heeft, verwelkt.
De Heer doet sterven en doet leven,
voert naar het dodenrijk en leidt eruit omhoog.
De Heer maakt arm en Hij maakt rijk,
vernedert diep en heft hoog op.
Hij verheft uit het stof wie berooid is,
uit het vuil tilt Hij op wie alles ontbeert.
Hij laat hen wonen bij hooggeplaatsten,
Hij houdt een ereplaats voor hen vrij.
Van de Heer zijn de pijlers der aarde
waarop Hij de wereld heeft vastgezet.

Wie Hem trouw zijn, behoedt Hij op hun pad,
maar de zondaars komen om in het duister.
Ontoereikend is de menselijke kracht:
wie het opnemen tegen de Heer worden gebroken,
vanuit de hemel klinkt zijn donder tegen hen.
De Heer spreekt recht over heel de aarde,
Hij geeft macht aan de koning die Hij kiest
en verhoogt het aanzien van zijn gezalfde.’

LIED

Magnificat anima mea Dominum

*Mijn ziel prijst en looft de Heer,
mijn hart juicht om God, mijn redder.*

*Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaar.
Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen.*

*Ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan,
heilig is zijn Naam.*

*Barmhartig is Hij, van geslacht op geslacht,
voor al wie Hem vereert.*

*Heersers stoot Hij van hun troon
en wie gering is geeft Hij aanzien.*

*Wie honger heeft overlaadt Hij met gaven,
maar rijken stuurt Hij weg met lege handen.*

*Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar,
zoals Hij aan onze voorouders beloofd heeft.*

*Hij herinnert zich zijn barmhartigheid
jegens Abraham en zijn nageslacht,
tot in eeuwigheid.*

LEZING UIT HET EVANGELIE VOLGENS LUCAS (1:26-38)

Toen zond God de engel Gabriël naar de stad
Nazaret in Galilea, naar een meisje dat was
uitgehuwelijkt aan een man die Jozef heette, een
afstammeling van David. Ze heette Maria en ze was
nog maagd. Gabriël ging haar huis binnen en zei:
‘Gegroet Maria, je bent begenadigd, de Levende is
met je.’ Ze schrok hevig bij het horen van zijn

woorden en vroeg zich af wat die begroeting te betekenen had. Maar de engel zei tegen haar: 'Wees niet bang, Maria, God heeft je zijn gunst geschonken. Luister, je zult zwanger worden en een zoon baren, en je moet hem Jezus noemen. Hij zal een groot man worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en God zal hem de troon van zijn vader David geven. Tot in eeuwigheid zal hij koning zijn over het volk van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde komen.'

Maria vroeg aan de engel: 'Hoe zal dat gebeuren? Ik heb immers nog geen gemeenschap met een man.' De engel antwoordde: 'De heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoogste zal je als een schaduw overdekken. Daarom zal het kind dat geboren wordt, heilig worden genoemd en Zoon van God. Luister, ook je familielid Elisabet is zwanger van een zoon, ondanks haar hoge leeftijd. Ze is nu, ook al hield men haar voor onvruchtbaar, in de zesde maand van haar zwangerschap, want voor God is niets onmogelijk.' Maria zei: 'De Levende wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.' Daarna liet de engel haar weer alleen.

LIED

K. *Niemand meer of minder mens
laat je zien en horen
beeld van God, zo onbegrensd
en mooi, te mooi voor woorden.*

G. *Om God te leven,
heeft Hij mensen aan de rand
van dood en samenleven
een open hand gegeven,
maar méér nog geloof,
geloof in zichzelf en het leven.*

OVERWEGING

'Nu juicht mijn hart dankzij de Heer, want dankzij uw hulp beleef ik vreugde,' hoorden we in de eerste lezing.

'Mijn ziel prijst en looft de Heer, mijn hart juicht om God, mijn redder: Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaars. Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen,' klonk het vervolgens in het Magnificat.

Het zijn twee lofzangen, van Hanna en van Maria, die getuigen van een groot vertrouwen in God en van grote vreugde over het werk en het project van God in het leven van de zangeres.

Het kan bijna niet anders, of Hanna en Maria moeten deze gebeden gezongen hebben op een moment in hun leven waar alles vanzelf ging en alles eindelijk op zijn pootjes terecht kwam.

Zo'n moment hebt u vast ook weleens in uw eigen leven gehad: eindelijk lijkt alles op zijn plek te vallen en het leven is, voor even, makkelijk en fijn. Ja, je zou denken dat Maria en Hanna op zo'n moment hun lofzangen gezongen moeten hebben! Dat blijkt alleen niet te kloppen als we in de Bijbel op zoek gaan naar de context van deze lofzangen...

Laten we beginnen met het verhaal van Maria. De ontmoeting tussen Maria en de engel Gabriël, waarover we hoorden in het Evangelie, gaat vooraf aan haar lofzang. Het is een verhaal dat we wellicht al vaak gehoord hebben en goed denken te kennen. En het lijkt een vroom en vreugdevol verhaal: Gabriël komt toch met een boodschap van goed nieuws voor Maria?

Inderdaad, Gabriël komt met goed nieuws: hij komt immers aankondigen dat de zoon van God geboren zal worden. Dat is goed nieuws voor de wereld. Het is echter nog te bezien of dat praktisch gezien wel zo'n goed nieuws is voor Maria...

Onafhankelijk van of wij nu wel of niet geloven in de maagdelijkheid van Maria; niemand van ons zou het in het concrete leven hier en nu geloven als er een vrouw kwam vertellen dat zij zwanger zou zijn van enkel en alleen de heilige Geest. Hoe gelovig je ook mag zijn: dat kan gewoon niet.

Jozef was wellicht een diepgelovig man, maar Maria wist natuurlijk heel goed dat ook hij haar verhaal nooit zou geloven. Daar komt bij dat overspel in de joodse wet nogal stevig bestraft werd: een uitgehuwelijkt meisje dat voor haar huwelijk gemeenschap had met een andere man, diende voor de deur van haar ouderlijk huis gestenigd te worden, tot de dood erop volgde (*Deuteronomium 22:13-29*). Maria nam dus nogal een risico door het project dat God met haar had te accepteren...

Ze accepteert het dan ook niet zomaar; ze vraagt Gabriël eerst om uitleg. Die uitleg komt, maar is eigenlijk weinig verhelderend. Toch geeft iets in

deze uitleg Maria zoveel vertrouwen in God dat ze durft te zeggen *‘De Heer wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.’*

Maria durft weloverwogen ‘ja’ te zeggen tegen God. En ik? Durf ik dat ook?

Kort orgelspel

Ook Hanna bevindt zich niet op een makkelijk moment in haar leven als zij haar loflied zingt. Bij haar is haar kind al geboren. Een kind waar ze jaren op heeft moeten wachten en wanhopig voor gebeden heeft. En eindelijk heeft ze nu een zoon, haar enige kind. En deze kleine jongen, hij is de borst net ontwend, geeft ze terug aan God. Ze biedt hem aan als hulpje aan de priester, om bij hem in de tempel te wonen en de Heer te dienen. Vanaf nu zal ze haar zoon, zo klein als hij is, nog maar één keer per jaar kunnen zien. En op het moment dat ze haar zoon weggeeft, lukt het haar om een loflied te zingen...

Zowel Hanna als Maria zeggen ‘ja’ tegen het project van God: zij durven zichzelf of degene die hun het dierbaarst is aan God toe te vertrouwen. Daarmee kiezen zij niet voor de makkelijkste weg, maar wel voor een weg van zegen. De keuze van Hanna om haar kind aan God toe te vertrouwen zorgt ervoor dat er een grote profeet in Israël op kan staan die zijn volk als een richter kan leiden en gidsen. De keuze van Maria om ‘ja’ te zeggen tegen Gabriël zorgt ervoor dat de zoon van God midden onder ons kan zijn en ons de liefde van de Vader kan tonen. Beide vrouwen durven, ondanks moeilijkheden, pijn en verdriet, te kiezen voor een weg van vertrouwen in God en in te gaan op zijn uitnodiging. En bij beide vrouwen is dat vertrouwen zo groot dat het zich uit in een jubelzang.

En ik? Waartoe voel ik me door God uitgenodigd? Durf ik op die uitnodiging in te gaan? En zijn er momenten waarop ik zoveel vertrouwen heb dat ook ik kan zingen *‘Nu juicht mijn hart dankzij de Heer!’*?

ORGELSPEL

BELIJDENIS

Uitnodiging om te gaan staan

- V. Wij beseffen
dat wij onze rust niet vinden

in de zekerheid van wat wij belijden,
maar in verwondering over
wat ons geschonken wordt;
dat wij onze bestemming niet vinden
in onverschilligheid en hebzucht,
dat ons bestaan niet voltooid wordt
door wie we zijn en wat we hebben,
maar door wat oneindig groter is
dan wij kunnen bevatten.

- A. Door dit besef geleid,
gelooven wij in Gods Geest,
die al wat mensen scheidt te boven gaat
opdat wij, zingend en zwijgend,
biddend en handelend,
God de hoogste eer geven.
- V. Wij geloven in Jezus,
een van Geest vervulde mens,
het gelaat van God
dat ons aanziet en verontrust.
Hij had de mensen lief en werd gekruisigd
maar leeft,
zijn eigen dood en die van ons voorbij.
- A. Wij geloven in God,
die niet te doorgronden liefde is,
de grond van het bestaan,
die ons de weg van vrijheid,
vrede en gerechtigheid wijst.
- V. Wij geloven dat wij geroepen worden
om kerk te zijn in het teken van de hoop.
- A. Want wij geloven in de toekomst van God en
wereld, in het koninkrijk dat is en komen zal.

ORGELSPEL

Collecte
Brood en beker

GEDACHTENIS

*Dat mijn hart een oase van stilte mag zijn,
mijn lichaam een tempel van rust.
Dat ik leef, van mijn schepper bewust:
aanvaarden wat is,
vertrouwen wat komt.*

Blaas ons uw levensadem in,
wek uw liefdeskracht in ons,
wees balsem voor onze ziel
wees het licht voor onze ogen.

Laten we bidden voor degenen
voor wie niemand bidt,
en voor hen die zich
niet gehoord, gezien en gekend weten:
dat zij niet verharderen.

Dat we mededogen tegenover cynisme stellen,
zachtheid tegenover onverschilligheid,
openheid tegenover krampachtigheid.
Dat we dragers van licht mogen zijn
in deze donkere wereld.

*Dat mijn geest als een blad onbeschreven mag
zijn, mijn ziel als een spiegel van licht,
en voor leugen en schijn ik niet zwicht:
aanvaarden wat is,
vertrouwen wat komt.*

Bidden we voor onze kinderen en kleinkinderen,
onze ouders, grootouders, geliefden en vrienden.

Bidden we voor de slachtoffers
van de zinloze conflicten en oorlogen die woeden
en van natuurrampen.

Laten we onze geliefde overledenen gedenken,
die we missen, dag voor dag,
naam voor naam, gezicht voor gezicht.

In het bijzonder gedenken wij ons koorlid Annie
van Hooft, die op vrijdag 21 november is overleden
in de leeftijd van 90 jaar. Annie en haar gezin
hebben gekozen voor een uitvaart vanuit Open
Kerk; dat afscheid heeft gisteren plaatsgevonden.

Dat het nu de Eeuwige is die Annie en al onze
geliefde doden als een moeder wiegt.

A. Er zij licht, vrede, rust.

*Dat mijn adem zo helder als water mag zijn,
mijn hartslag oprecht als een kind.
dat ik mij wat verdooft en verblindt:
aanvaarden wat is,
vertrouwen wat komt.*

GEBED AAN TAFEL

V. Soms wanneer ik hoor
hoe het mensen vergaat:
de een met alles,
de ander met niets gezegend wordt;
hoe wie goed doen pijn lijden
en hoe het onrecht en leugen voor de wind
gaat.

Soms wanneer ik denk
dat recht niet te halen
trouw niet te harden
en liefde niet te doen is, God –
dan roept alles in me om de mens,
de man van Nazaret:
ons een broeder, U een zoon geworden.

G. *Een glimp van U
in het brood gebroken,
het leven gedeeld;
in de beker gedronken,
ons dagelijks lief en leed.*

V. Met hart en ziel,
op het roekeloze af, koos hij
voor miskende en geslagen mensen,
kwam hij in de hoek waar de klappen vallen.
Zonder omhaal van woorden
recht op de man af
verweet hij hogerhand
schone schijn en eigenbelang.
Hij stond voor zijn zaak,
de wil van zijn Vader.

G. *Een glimp van U...*

V. Hij heeft ten afscheid
brood genomen en gedeeld:
het ene leven ons gegeven.
Hij heeft ons zijn beker overgedragen
en alle zoet en zuur te drinken gegeven,
totdat in recht en gerechtigheid
Gods wereld zal zijn voltooid.
Hij is aan geen kwaad ten onder gegaan,
heeft niet in het graf zijn einde,
maar in God zijn voltooiing gevonden.

Leef zoals hij.
Breek samen brood,

drink de beker en deel met elkaar
alle lief en leed.
Bid zoals hij gebeden heeft:

ONZE VADER

*Onze Vader verborgen
uw naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede, een wereld
met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood
gerechtigheid is, en genade –*

*waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.*

*Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.*

*Van U is de toekomst,
kome wat komt.*

- V. Samen eten en drinken,
samen breken en delen,
samen leven en lieven.
U bent allemaal uitgenodigd om brood en
beker met elkaar te delen.

COMMUNIE

LIED

*Resonet in laudibus
cum jucundis plausibus.
Sion cum fidelis
apparuit, apparuit
quem genuit Maria.*

Gezongen

*Stil verzet in stil gebed.
Wordt de wereld zo gered?
Mensen staan ontwapend stil.
Geloof het nu! Geloof het: nu
verschijnt Die niets dan vrede wil.*

*Geen geweld, een kind vertelt.
Hier gebeurt wat was voorspeld.
Licht dat door de nacht heen stroomt.
Geloof het nu! Geloof het: nu
verschijnt Die in ons midden woont.*

*Gods gezicht, belichaamd licht.
Van de stilte blij bericht
dat ons uit het duister leidt.
Geloof het nu! Geloof het: nu
verschijnt de Eeuwige in de tijd.*

*Resonet in laudibus
cum jucundis plausibus.
Sion cum fidelis
apparuit, apparuit
quem genuit Maria.*

GEBEDEN EN LIED

- V. Wanneer wij ervaren
hoe broos en kwetsbaar wij zijn,
laat ons dan elkaar de hand reiken
en voelen wat ons samenbindt.

- G. *Laat onze woorden stijgen
voor uw gezicht als wierook.
Zie in ons het verlangen
een mens te zijn van U.
Kom, adem ons open,
kom, adem ons open,
adem ons open.*

- V. Laat uw woorden de kracht zijn
die ons bevrijdt uit onszelf
en ons tot méér in staat stelt
dan wij durven vermoeden.

- G. *Laat onze woorden stijgen ...*

- V. Vervul onze uitgesproken verlangens
maar vooral de verlangens
die we met ons meedragen,
onuitgesproken, diep in ons hart.

Orgelspel

G. *Laat onze woorden stijgen...*

AFSLUITING

Na afloop is er koffie en thee en dus volop gelegenheid om elkaar te ontmoeten. Achter in de kerk liggen het Jaarrooster voor 2026 en een nieuwe aflevering van onze Nieuwsbrief gereed, nu over de Advent en met een *Stilgebed* van Cees Akerboom. Mag ik u nu uitnodigen om te gaan staan voor de Zegenwens.

ZEGENWENS

Gezongen

*De Levende zegene en behoede u,
De Levende doe zijn aangezicht
over u lichten, en zij u genadig.
De Levende verheffe
zijn aangezicht over u,
en geve u vrede.*

*Zegen ons en behoed ons,
doe lichten over ons uw aangezicht
en wees ons genadig.*

*Zegen ons en behoed ons,
doe lichten over ons uw aangezicht
en geef ons vrede.*

V. God en Goed,
waar en hoe ook genoemd geëerd,
zegen ons en iedereen
met het volste vertrouwen,
een geloof alle kwaad te machtig –

in de naam van de Vader, de Zoon en de
heilige Geest.

A. Amen.

ORGELSPEL

INTENTIES

Wij spreken in elke viering intenties uit voor overledenen. Namen hiervoor kunt u doorgeven aan Wim Weren, telefonisch (013 52 19 343) of via e-mail (w.j.c.weren@gmail.com). Uiteraard kunt u ook andere intenties doorgeven.

VERANTWOORDING

Deze viering is samengesteld door de Liturgische Werkgroep van Open Kerk Helvoirt.
Lectoren: Margriet Hermans en Wim Weren.
Overweging: Margriet Hermans.
Koor onder leiding van Marcel Zagers.
Organist: Jac Peeters.
Belijdenis: naar de Remonstrantse geloofsbelijdenis (2006).

LIEDKEUZE

- K 153 Al wie dolend in het donker,
Henk Jongerius / Once in Royal Davids City.
- A283b Zingend geloven,
Marcel Zagers/ m. Taizé (Nada te turbe).
- A 204 Als Gij niet zijt,
Peer Verhoeven / Willem Vogel.
- A 291 Magnificat-koraal,
NBV / Taizé.
- A 173b Om God te leven,
Marcel Zagers / Frans Bertens.
- A 284 Dat mijn hart een oase van stilte mag zijn,
Peer Verhoeven, Marcel Zagers / Jac Peeters.
- A 190 Een glimp van U in het brood,
Peer Verhoeven / Willem Vogel.
- A273 Onze Vader verborgen,
Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal.
- K 106 Resonet in Laudibus,
Marcel Zagers / Anselm Schubiger.
- A 277 Kom, adem ons open,
Sieds Prins / Tom Löwenthal.
- A 280 Zegenbede,
Numeri 6:24-27 / Gert Bremer.

AFBEELDING

Maria op bezoek bij haar familielid Elisabet (Lucas 1:39-45), tweede paneel uit een serie van acht panelen over het leven van Maria, altaarstuk op het Middellijns Altaar (ca. 1410), Museum Catharijne Convent, Utrecht.